

Pere Català i Roca

Invitació a l'Alguer actual

Editorial Moll, Palma de Mallorca 1957

Principals produccions

Els algueresos compten entre les poblacions de l'Illa sarda, més donades a la mar. Ho direm gràficament emprant un verb alguerès: l'Alguer s'afinestra a la Mediterrània. Particularment, jo en cap altra ciutat no he viscut, com en l'Alguer, la dedicació al mar, puix, apart de les atencions que m'invitaren a presenciar diverses pesqueres i a sostenir la llinya o tirar la *reda* (xarxa), els mateixos passos em portaven insensiblement a caminar pel moll. I m'agradava oir parlar de *lu polp* i de *la sípia*, de *la murena* i de *lu pagel*, de *l'anguira* i de *l'esponja*, de *la llagosta* i de *lu cural*...

Referint-nos a l'Alguer, hauríem de glosar el coral i la llagosta, produccions clàssiques i històriques, en aquest sector mediterrani. Seria oportú retreure la delicadesa de gust que a l'Alguer ofereixen la llagosta i el *llimàntol* (llamàntol) i convindria al·ludir a les expedicions coralleres que fan començar amb el següent paràgraf una comunicació de Ginevra Zinetti: «És necessari avançar que les zones coral·lígenes, especialment de la Mediterrània, pàtria clàssica d'aqueix esplèndid producte de mar, constitueixen un element geogràfic de primera importància en la determinació de fets econòmics, polítics i històrics».

Ens *afinestrarem* degudament al tema, si Déu vol, en una altra ocasió, no tan atapeïda de matèries. Avui, deixem assentat només que molts dels crustacis pescats al redòs de l'Alguer són venuts al Migdia de França, i que aquella activitat corallera que ja se centrava en l'Alguer al s. XIV, darrerament és exercida, potser més que pels propis algueresos, pels napolitans de la Torre del Greco (als quals, de totes maneres, l'autonomia sarda ha llevat el monopoli de la indústria corallera europea que havien recaptat els anys anteriors).

(pagg. 85-87)